

Halachic Wills

1. במדבר פרק כז
(ח) וְאֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל תִּדְבָר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֶן אֵין לוֹ וְהֶעֱבַרְתֶּם אֶת־נַחְלָתוֹ לְבָתּוֹ: (ט) וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנִמְתָּם אֶת־נַחְלָתוֹ לְאֶחָיו: (י) וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וְנִמְתָּם אֶת־נַחְלָתוֹ לְאֶתִי אֶבְיוֹ: (יא) וְאִם־אֵין אַחִים לְאֶבְיוֹ וְנִמְתָּם אֶת־נַחְלָתוֹ לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבִגְיִ יִשְׂרָאֵל לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה: ס
2. רמב"ם הלכות נחלות פרק א
נמצאת אומר הבן קודם לבת וכל יוצאי ירכו של בן קודמין לבת והבת קודמת לאבי אביה וכל יוצאי ירכה קודמין לאבי אביה, ואבי המת קודם לאחי המת מפני שהם יוצאי ירכו והאב קודם לאחות, וכל יוצאי ירכו של אח קודמין לאחות, ואחות קודמת לאבי אביה, וכל יוצאי ירכה קודמין לאבי אביה, אבי האב קודם לאחי האב של מת ואחי אביו קודמין לאחות אביו וכל יוצאי ירכו של אחי אביו א קודמין לאחות אביו ואחות אביו קודמת לאבי אביו של מת, וכן כל יוצאי ירכה של אחות אביו קודמין לאבי אביו, ועל דרך זו הולך ועולה עד ראש הדורות, לפיכך אין לך אדם מישראל שאין לו יורשין.
3. דברים פרק כא
(טו) קִי־תִהְיֶינָה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הֶאֱחָתָהּ וְהֶאֱחָתָה שְׁנוֹאָה וְיִלְדוּ־לוֹ בָנִים הֶאֱחָוָהָ וְהִשְׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשִׁנְיָאָה: (טז) וְהָיָה בְיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בְּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יָהֵגָה לוֹ לֹא יוֹכֵל לְבַכֵּר אֶת־בְּנוֹ הַהוּבָה עַל־פְּנֵי בְנוֹ־הַשְׁנוּאָה הַבְּכֹר: (יז) כִּי אֶת־הַבְּכֹר בְּרוֹשְׁנוּאָה יִפִּיר לָמֶת לוֹ פִּי שְׁנָיִם בְּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה: ס
4. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קל עמוד א
מתני'. האומר איש פלוני יירשני במקום שיש בת בתי תירשני במקום שיש בן - לא אמר כלום, שהתנה על מה שכתוב בתורה; ר' יוחנן בן ברוקה אומר: אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין, ועל מי שאין ראוי לו ליורשו - אין דבריו קיימין.
5. שולחן ערוך חושן משפט הלכות נחלות סימן רפא סעיף א
אין אדם יכול להוריש מי שאינו ראוי ליורשו, ולא לעקור הירושה מהיורש, בין שצוה והוא בריא בין שהיה שכיב מרע, בין על פה בין בכתב. לפיכך האומר: איש פלוני בכורי לא יטול פי שנים, איש פלוני בני לא יירש עם אחיו, לא אמר כלום. איש פלוני יירשני, במקום שיש לו בת, בתי תירשני, במקום שיש לו בן, לא אמר כלום, וכן כל כיוצא בזה. אבל אם היו לו יורשים רבים, כגון בנים רבים או אחים או בנות, ואמר כשהוא שכיב מרע: פלוני אחי יירשני מכלל אחי, או: בתי פלונית יירשני מכלל בנותי, או שריבה לאחד ומיעט לאחד) (טור) דבריו קיימים, בין שאמר על פה בין שאמר בכתב
6. שולחן ערוך אבן העזר סימן קיא סעיף יא
מי שמת והניח בנים ובנות, יירשו הבנים כל הנכסים והם זנים אחיותיהם עד שיבגרו או עד שיתארסו. בד"א? כשהניח נכסים שאיפשר שיזונו מהם הבנים והבנות כאחד עד שיבגרו הבנות... אבל אם אין בנכסים שהניח אלא פחות מזה, מוציאים מהם מזונות לבנות עד שיבגרו, ונותנים השאר לבנים. ואם אין שם אלא כדי מזון הבנות בלבד, נזונות מהם עד שיבגרו או עד שיתארסו, והבנים ישאלו על הפתחים.
7. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף יג עמוד א
משנה: תנו מנה לאיש פלוני ומת יתנו לאחר מיתה
גמ' אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב: והוא שצבורין ומונחין בקרן זוית. במאי עסקינן? אילימא בבריא, כי צבורין מאי הוי, הא לא משך! ואלא בשכיב מרע, מאי איריא צבורין? כי אין צבורין נמי, דהא קי"ל דדברי שכיב מרע ככתובים וכמסורין דמו! א"ר זביד לעולם בבריא, וכדרב הונא אמר רב, דאמר רב הונא אמר רב מנה לי בידך תנהו לו לפלוני במעמד שלשתן קנה
8. שולחן ערוך חושן משפט סימן רנ סעיף כד
בריא שאמר: כתבו ותנו שדה זו לפלוני, אם מחיים, כותבים ונותנים אי לא הדר ביה קמי דמטא שטרא לידיה, אבל לאחר מיתה אין כותבים ונותנים אא"כ קנו מידו.
9. אגרות משה אבן העזר חלק א סימן קד
בעצם מסתבר לע"ד שצוואה כזו שודאית יתקיים כדברי המצוה דינא דמלכותא א"צ קנין שאין לך קנין גדול מזה.
10. שולחן ערוך חושן משפט סימן רנו:א

הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו, הרי הגוף של בן מזמן השטר, והפירות לאב עד שימות, לפיכך האב אינו יכול למכור מפני שהם נתונים לבן, והבן אינו יכול למכור מפני שהם ברשות האב

11. Donna Litman, Steven Resnicoff, Jewish and American Inheritance Law pg. 175

The transfer of a future interest also requires that the kinyan be accompanied by appropriate language. Thus, a transferor who wants to retain beneficial ownership until just before death could state (or include in any deed): "This transfer is from now and until one moment before I die." By this language, the transferor will retain the right to possession of the property until the moment before death, when that right will vest in the transferee. Because at the transferor's death, the property belongs completely to the transferee, the transferor's Torah heirs receive nothing.

12. Rachel Blumenfeld, The Jewish Laws of Inheritance and Estate Planning in Canada, pg. 7

There are a number of practical and legal drawbacks to this solution — not the least of which is the loss of control by the donor over his or her property. As well, there would be tax consequences to the transfer if there is an accrued gain realized on the disposition (unless the property is a principal residence). If the donor does wish to proceed with a transfer of this nature, it is important to document what is to occur if, for example, the donor is unable to continue living in the property.

13. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Code of Jewish Law, Choshen Mishpat 40:1

המחייב עצמו בממון לאחר בלא תנאי, אף על פי שלא היה חייב לו כלום, ה"ז חייב. כיצד, האומר לעדים: הווי עלי עדים שאני חייב לפלוני מנה, או שכתב לו בשטר: הריני חייב לך מנה, אף על פי שאין שם עדים, או שאמר לו בפני עדים: הריני חייב לך מנה בשטר, אף על פי שלא אמר: אתם עידי... שהרי חייב עצמו כמו שישתעבד הערב.

14. Donna Litman, Steven Resnicoff, Jewish and American Inheritance Law pg. 181

As a general rule, American law does not enforce an obligation or deem it legally binding when a person voluntarily undertakes an obligation to another without consideration or a consideration substitute.

Joint tenancy

15. Rachel Blumenfeld, The Jewish Laws of Inheritance and Estate Planning in Canada, pg. 6

Transferring and holding assets in joint tenancy with children during lifetime may be a solution to the halakhic issue of distributing assets to daughters on death. However, in Canada, one must proceed cautiously. There may be tax implications to a transfer to joint tenancy (where a "true" joint tenancy is created), as the parent may be considered to be disposing of one-half of the property.

Inter vivos trust

16. Rabbi Chaim Jachter, <http://koltorah.org/ravj/Yerushah.html>

A new suggestion may provide a Halachically viable solution to the Yerushah issues in a manner that is consistent with common secular legal and estate planning for many people. This involves establishing a revocable living trust, a contractual arrangement between a person as the grantor forming the trust, preferably that person and another person as co-trustees managing the trust, and he and his family members as beneficiaries to receive the economic benefits of the trust.

17. Talmud, Bava Batra 133b

הכותב את נכסיו לאחרים והניח את בניו מה שעשה עשוי אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו רשב"ג אומר אם לא היו בניו נוהגים כשורה זכור לטוב
Mishnah: One can write away his property to others, leaving his children, but the sages are displeased with him. Rabban Shimon ben Gamliel said: He is remembered for the good if his children were not behaving properly.

18. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Choshen Mishpat 2:50:1

והנה אף שלדינא איפסק כשמואל... אבל איתא בקצוה"ה סק"ב מהתשב"ץ דבטופסי שטרות ראשונים יש שיעור ד' זוזי, וכתב גאון דמשום כדי שתהא רוח חכמים נוחה הימנו. ועיין בחת"ס חו"מ סימן קנ"א שהביא מתשב"ץ ח"ג ס"י קמ"ז שמה שהניח להיורש רביע זהוב אינו כלום לעשות שיהיה רוח חכמים נוחה הימנו אבל ד' זוזי הוא שיעור